

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De Christo à Samaritanis non recepto. Luc. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

III. Videte ne contemnatis unum ex his pusillis. dico enim vobis, quia Angeli eorum in cœlis vident semper faciem Patris mei. qui in cœlis est. Suauiſſimum & effica-
cissimum ſuggerit medium & motiuū cauendi ſcandala paruolorum, videlicet iugem memoriam Angelorum tu-
telarium præſentium. Quis enim quē-
dam illorum scandalizare aut contri-
ſtare auderet, si præſentem eius Ange-
lum, à quo coram iusto Iudice Deo
ideo ſit accuſandus, viuæ fidei oculis
cerneret? Imò quis ſe a quocunque
ſeductore ad peccatum quoduis indu-
ci ſineret, ſi præſentiæ custodis ſui An-
geli meminiffet! Horror ſcandali, &
cuiusuis peccati ob præſentiam Ange-
lorum.

De Christo à Samaritanis non re-
cepto. LUC. 9.

III.

I. **D**um complerentur dies aſſumptionis Iesu, & ipſe faciem ſuam ſirmauit ut iret in Ierusalem, & misit nunciū ante conſpectum ſuum: Et euntis intrauerunt in ciuitatem Samaritanorum ut pararent illi. Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierusalem. Quanto ardore ab æterno Filius Dei desiderauit venire in mundum, ad aſſumendam carnē

Qq

no-

Nostram, tanto ardore nunc anhelat
Ierosolymam, ad perficiendum opus
redemptionis nostræ, per Passionem
suam; licet præuideret, & tantam eo-
rum, quæ passurus erat atrocitatem, &
tantam Iudæorum virtùs suæ & famæ
insidiantium malignitatem, & tantam
eorum, quibus sua passio profutura
esset, raritatem. Quam inæstimabilis
illa charitas! At quam intolerabilis
hominum tantam eius dignationem
nec agnoscentium, nec æstimantium
stupiditas! Heu quam multi cum in-
gratis Iudæis Verbum Patris amor
nostrî incarnatum, & cum Samaritanis
pro salute nostra in ara crucis immo-
latum, & pretium redemptionis suæ
nobis nunc applicare paratum recipi-
re in hodiernum usque diem renunti-
gratiæ ab eo oblatam respuendo, immo
eius vulnera renouando, sanguinem
conculcando! quod toties faciat,
quoties graui peccato eum offendit.
Amor, gratitudo, horror ingratitu-
dinis.

II. Cum vidissent autem discipuli eiū
Iacobus & Ioannes, dixerunt: Domine, vi-
dicimus, ut ignis descendat de cœlo & con-
sumat illos: Tantam Filio Dei irroga-
tam iniuriam discipuli zelo Eliæ ac-
cedent.

censi signe de cœlo missō vindicandam
censem, & verò sic vindicassent, si ze-
lo eorum benignus Dominus annuis-
set. quid non auderent in perficitæ
frontis peccatores Angeli diuinæ iu-
stitiæ gladium ferentes, nisi infinita
Dei misericordia iustitiæ rigorem
temperaret, eorumque ad vindictam
faciendam iam accinctorum iustum
iram inhiberet! Horror peccati, &
diuinæ vindictæ.

III. *Et conuersus increpauit illos dicens:*
nescitis cuius spiritus estis. Filius hominis
non venit animas perdere, sed saluare. &
abierunt in aliud castellum. Quam in-
comprehensibilis mansuetudo, beni-
gnitas & charitas Saluatoris tam seue-
rè indiscretum zelum suorum discipu-
lorum increpantis, tam mansuetè tan-
tam hominum inhumanitatem feren-
tis, tam disertè se non venisse ad per-
dendas, sed saluandas animas afferen-
tis? Quem hæc non pelliceat ad te-
nerum eiusdem amorem, filiale fidu-
ciam, setiamque in mansuetudine,
compassione, inimicorum dilectione
imitationem! Amor, fiducia, imitatio
in mansueto & discreto zelo.